

ikke det fine forhold, vi har haft mellem frivilligt socialt arbejde og det offentlige system.

Jeg synes stadig væk, det er uklart, om det er den Britta Schall Holbergske vej, den nuværende regering vil gå, eller det er den vej, der er kendetegnet ved, at det frivillige arbejde alene er et supplement til et velfungerende offentligt system. Men det vender vi formentlig tilbage til.

Fru Karen Jespersen rejste spørgsmålet, om man direkte skulle pålægge amter og kommuner at rapportere eller bare henstille, og det kan vi selvfølgelig diskutere, når vi kommer til det under udvalgsarbejdet. Fru Karen Jespersen gjorde ligeledes opmærksom på, at det er vigtigt at have nogle målbare ting, og nævnte nogle af de målbare parametre, man har haft tidligere i Socialministeriet. Det er jeg også enig i, men det er også vigtigt at have nogle af de lidt sværere definerbare mål, de svære mål. Så jeg synes, at begge ting sådan set er rigtige.

Det eneste, jeg fik noteret under Dansk Folkepartis indlæg, var, at man støttede den nuværende regering, og det har jeg forstået. Den, jeg synes bedst forstod forslaget, var måske i virkeligheden De Radikales ordfører, fru Margrethe Vestager, for tankegangen bag forslaget her er at rejse en bred debat.

Ingen er i tvivl om, at det er vigtigt, at et samfund sætter sig økonomiske mål. Vi sætter os mål om betalingsbalance, om økonomiens udvikling, om udlandsgældens afvikling det og det år osv., osv., vel vidende, at det er indviklet, når vi gør det, og at ting kan ændre sig, at konjunkturer kan slå om, kriser kan komme og sådan noget. Det ved vi alle sammen, når vi gør det. Alligevel gør vi det.

Vi sætter os økologiske mål, vel vidende, at det er svært; mål om udledning af CO₂, om trafikens udvikling osv. Meget præcise mål, men samtidig også meget overordnede mål.

Hvis man er enig i, at vores samfunds styrke er, at vi både er i stand til at håndtere et samfund med en stærk økonomi, samtidig med at vi miljømæssigt – i hvert fald indtil nu – har været et foregangsland på en række områder, samtidig med at vi socialt har været et stærkt land indtil nu, så er det spændende at få alle tre til at optræde på linje, så socialområdet ikke altid bliver det, der står sidst, når der skal prioriteres og vurderes.

Derfor tak for støtten.

Jeg skal sige lidt om det sociale råd, som jo oprindeligt er en SF-idé, og alle ved jo, at de børn, man selv har sat i verden, har man et sær-

ligt forhold til. Vi foreslog det for 2 år siden, og statsministeren lod sig så inspirere i påsken sidste år. Jeg synes virkelig, det er ærgerligt at se så god en original omsat i så snæver en kopi, som vi har set.

Forslaget skal til behandling i næste uge, mit oprindelige forslag, det hedder B 29, og jeg er meget enig også med fru Margrethe Vestager i, at det, der er behov for, er et råd, der er fuldstændig uafhængigt af statsmagten. Fuldstændig uafhængigt. Det er fantastisk, at man skal belære liberale om vigtigheden af at være fri af statsmagten. Men det er det helt afgørende vigtige, både sekretariatsmæssigt og også i forhold til at udforme de opgaver, man vil kigge på. Også i forhold til, at man er sikker på, at der kan komme den kritik, der vil, uden risiko for, at de, der kritiserer, så ikke længere deltager i rådets arbejde.

Jeg skal sige til fru Line Barfod: Tak for støtten.

Til fru Tove Videbæk, der nævnte, at forslaget kom vidt omkring: Det er jo rigtigt. Det er også lidt en protest mod den nuværende regerings tese om, at jo mindre man har læst, og jo mindre man har været optaget af forhold ude omkring, jo bedre. Jo snævrere, jo bedre. Den opfattelse deler vi ikke i SF.

Kl. 18.05

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes lige, jeg vil knytte nogle kommentarer til hr. Villy Søvndals besvarelse, for jeg synes måske, at den var lidt uforskket i forhold til det, at man har nogle konkrete forslag, som man bruger til at illustrere, at man mener, at bæredygtigheden er indbygget, at man hele tiden tager hånd om de problemer, der opstår på det sociale område, når man ser, at her er noget, der ikke fungerer specielt godt, her er noget, der ikke er blevet taget vare om, at man så straks går ind og gør en indsats i forhold til det.

Det, at jeg nævner de to handlingsprogrammer, vi er ved at udarbejde, er for at illustrere, at jeg synes, bæredygtigheden faktisk er til stede. Der er så en lang række andre områder, jeg ikke har nævnt, hvor man kunne sætte ind, hvor vi også skal sætte ind.

Men så vil jeg også sige, at det ene jo ikke udelukker det andet. At vi har nogle kortsigtede projekter, vi nu sætter i søen, betyder ikke, at vi ikke har nogle langsigtede visioner. Hr. Villy Søvndal ved jo også godt, at begge partier, der udgør regeringen, Venstre og De Konservative,